

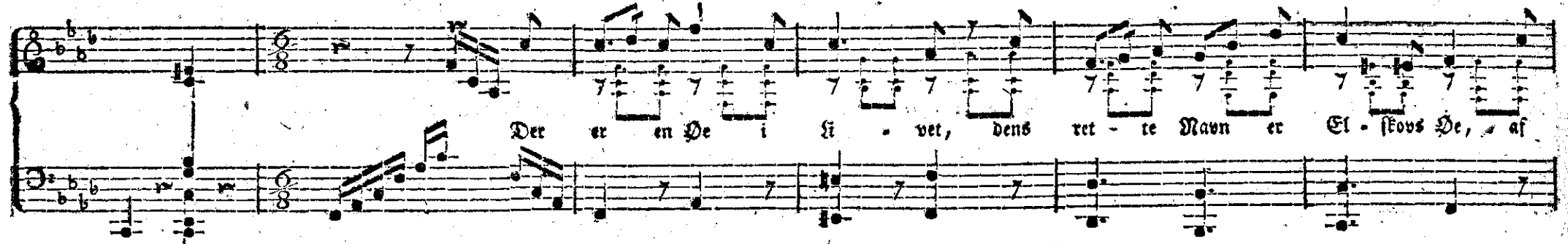
Romance af Ludvig Hule.

Harpe.

9.

Andantino Grazioso. Clara.

Der er en De i si - vet, dens ret - te Navn er Et - kers De, af

stei - le Fjeld om - gi - vet, midt i den bit - re Søe. En - hver, som ah - ner

D - ens Fryd, sig øn - ster der - hen, og i - ler der - hen, men kom - mer snart til - ba - ge med rev - ne Seil i -

gjen. *dolce.* Men

2det Vers.

er man først der op - - pe, har o - ver - vun - det Bjet - dets Jis, da bag de gol - de

Lop - pe, grønt smi - ler Pa - ra - dis. Der fin - der hver en Bei - ler god i

Ho - li - ge Lund sin Her - li - ge Møe; og Maa - nens ful - de Lu - e be - ly - ser Glæ - dens

De. 3die Vers.

Dog

ad lib.

den skøn - ne Sa - ve ved Gjo - den et et Kir - fe - gaard; saa man - ge sunk - ne

Gra - ve med for - te Kors der staar. O fa - lig den som hvi - ler der han

bleg - ne - de med sin Hjer - tens - troe. Sig E - vig - grønt og No - ser om de - res

Gra - ve snøe.

dolce

Buggevisen af Ludlams Hule.

Allegretto. *Fanny.*

Tom - me - li - den var sig en Mand saa spæd, i Fin - ger - bøl's Har - nist

var han klæd. Hans Hjelms var høel, rød og hvid og reen, det var en ud - hu - let Kir - se - bær - steen. En Knap - pe - naal var hans

Land - se - stang, selv var han if - fun en Tom - me lang.

Weyse.

Tommeliden sidder i Tommelstot,
der morer han sig saa jævnt og godt,
Tommeliden drager paa Eventyr,
han vug Glue, det frygtelig Dye!
Tommeliden drager i fremmede Land,
Han soommed sig over en Mellespand.

Der var stor Frygt over al den Gaard,
af Landværk leed den kongelig Maard.
Svanhvide sig havde saa liden en Mund,
Den var et Kirsebær, rød og rund.
De søger komme med skarpen Tang,
den Kirsebærmund var dem altfor trang.

Og hvo som uddeger den hule Land,
skal worde Dror i det halve Land!
Tommeliden sprang ind med Hjelms og Stang,
hun mærked i Munden det knap engang.
Af Sadlen han kasted den frække Gæst;
hun mærked neppe det landskæst.

Der blev stor Fryd over al den Gaard,
Tommeliden ægted den vene Maard.
Prindsessen ham pynted med Sindalsbaand,
Hun bar ham til Kirken paa hviden Haand.
Foragte skal man just ei de Smaae,
Lidt naae de, hvor ei de Store kan naae.

Uf Ludlams Hule.

William.

Allegro Moderato.

13.

D-berst! en Skot-te maae flaae for sit Land, det er jo hans Kald og hans Pligt. Saa gior - de de Fæ-dre, haad

læ - se vi kan i Skjal - de - nes Digt, og naar de kom hjem fra den blo - di - ge Dands, da

Kjænt - te de Mo - na den hel - li - ge Krands; thi Krandsen bær Hel - ten kun bin - de for Skion - heds Gud

dolce.

Poco crescendo. *mf*

in - de, og Skøn - he - den al - drig for - gaaer. Hvert Old og hvert Aar — har sin e - gen, sin blom - stren - de

Waar, hvert Old og hvert Aar — har sin e - gen, sin blom - stren - de Waar.

Deu -
Weyse.

Herr Oberst! en Skotte maa slaae for sit Land,
 Det er jo hans Kalb og hans Pligt.
 Saa gjorde de Fædre, hvad læse vi kan
 I Skjaldenes Digt,
 Og naar de kom hjem fra den blodige Dands,
 Da skjenkte de Mona den hellige Krands;
 Thi Krandsen bør Helten kun binde
 For Skønheds Gudinde,
 Og Skønheden aldrig forgaar.
 Hvert Old og hvert Aar har sin egen,
 Sin blomstrende Waar.

Druiderne sngted ved Præsternes Bon!
 Og Mona vor Klippe forlod;
 Men Jomfrue Maria nu dobbelt saa skøn
 For Alteret stod,
 Og naar de kom hjem fra den blodige Leeg,
 Da skænkte Maria dem Krands af Eeg;
 Thi Krandsen bør Helten kun binde
 For Skønheds Gudinde,
 Og Skønheden aldrig forgaar.
 Hvert Old og hvert Aar har sin egen,
 Sin blomstrende Waar.

Hvi hænge de Krands da steds paa Steen?
 Hvi steds paa Lærred og Træ?
 Her blomstrer et Billed af Jomfruen reen
 I Lundenes Læ.
 Miss Clara da bære paa guldgule Lof
 De Blade, som vandtes af Ynglingers Gløf;
 Thi Krandsen bør Helten kun binde
 For Skønheds Gudinde,
 Og Skønheden aldrig forgaar.
 Hvert Old og hvert Aar har sin egen,
 Sin blomstrende Waar.

Duett af Ludlams Hule.

Sir Harry og Tom.

Naar Mor - tet slut - ter Af - ten.

Andante sostenuto.

dolce

8 sempre legato.

re - den, og syn - ter o - ver Dal og Krat; da staer, som Vil - le - de paa Do - - den, den

høi - e stier - ne - fla - re Nat. En Ah - nel - se vi dybt for - nem - me, der sø - rer Sie - len vidt om -

poco cresc. pf poco cresc. pf poco cresc.

kring, og Stor - men vars - ler som en Stem - me, der aa - ben - ba - rer stul - te Ting.

Men nep - pe sng - ter Gra - vens lly - le for D - stens un - ge Pur - pur -

dolce

VO

fynd, for liv - ligt al - le Him - lens Fug - le til - ra - be Hjer - tet: haab og nyd! O Glat, du Vil - le - de paa

poco cresc. mf p pf p

Sor - gen, hvi skal jeg da din Raad - sel sige? med Glæ - de aab - ner sig hoer Mor - gen mit Haab, med Straalerne paa

pf p poco cresc. mf cresc. f dim. mf mf p

dim. pp **Weyse.**